

Testing, kartlegging, diagnostisering, - og hva så?

Utdanningsforbundets konferanse

9. april 2013

Kl. 10.45 – 12.15

v/Emilie Kinge

emilie_kinge@hotmail.com

<http://www.emiliekinge.no>

Mob: 92895413

Er alt testbart? Og hva styrer vår motivasjon for utrednings- og diagnostiseringsarbeid?

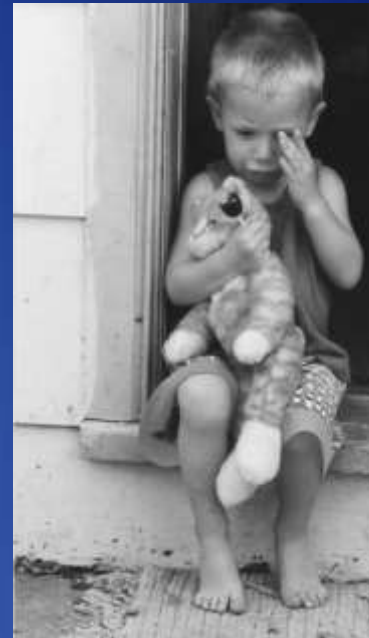
- Utgjør kartlegging- og diagnostiseringsarbeid begynnelsen eller slutten på vår arbeidsinnsats?
- Hvordan forstås resultatene? Hva fører resultatene til? Tilrettelegging av meningsfulle tiltak?
- Hvordan foretas evaluering av utprøvde tiltak?
- Hvor stor andel av vår arbeidsinnsats har vi på instrumentelt arbeid? Relasjonelt arbeid?
- Åpner vi for at vår forståelse og vår konklusjon kan være feil?
- Endrer vi da kurs? Standpunkt? Åpner vi opp for en ny prosess for å utvide og utvikle vår forståelse av barnets behov?

Kjersti Ericsson i tidsskriftet «Norges barnevern» nr 3, 2009

- «vi kan være mindre opptatt av å diagnostisere barnet og legge hele belastningen der, og mer opptatt av å diagnostisere systemet»?

Om å SE barn og om å oppleve seg sett

- Om å bli sett i sine behov
- Og sett i sine bekymringer, vansker og følelsesmessige tilstand.
- Om å bli sett bakenfor handlinger og væremåte
- Om å bli sett for sine intensjoner og for sin sin innsats, og for sine *egenskaper*

Om å oppleve seg sett

En jente sa det sånn:

”De snakket så fint, men de så meg ikke”.

Og til Simon (Flem Devold i ”På skråss”), skriver hun at hun ofte har tenkt at:

”han vet ikke hvem jeg er, men han er den eneste som ser meg”.

Barn OG foreldre, opplever ofte at vi ikke hører etter! At vi ikke lytter lenge nok, godt nok, at vi ikke tar inn over oss deres opplevelser, tanker, refleksjoner og forståelse av eget barn.

Forventninger og verdivalg

- Om målbarhet (resultatmål) og det som ikke så lett kan måles (prosessmål)
- Om testing og kartlegging
- Om samspill, samhandling og samtaler med barn
Hvordan finne balansen?

Hvordan forstå barns behov?

Om å forstå barns behov gjennom

- 1) samspill/samhandling, samtaler, nærvær og tilgjengelighet (empati, mentalisering, dialog)
- 2) tester, kartleggings- og screeningsverktøy

Innlevelse og kommunikasjon

Empati kan beskrives som

- 1) innlevelse eller inntonende og
- 2) (empatisk) kommunikasjon

Det motsatte av empati...

....kan sies å være

1) identifisering i betydningen overidentifisering (**sympati**)

EMpati betyr INN føling

SYmpati betyr MED føling.

*(Noen mener derfor at **medfølelse** er noe annet enn empati , og at den kan hindre vår innlevelse i andre ved at egne følelser styrer oss)*

2) Argumentasjon

Om mentalisering (Finn Skårderud)

- Samler begreper som empati/innlevelse,
- Selvinnsikt (fordrer selvrefleksjon) = "det er både deg, - og meg". (Hvordan virker jeg på deg)? Dvs:
- ..å se den andre innenfra og seg selv utenfra
- undring og utforsking
- Å sette skråsikkerheten i parentes
- Vise genuin nysgjerrighet

Dialog

(Helge Svare, i "den gode samtalen):

I en god dialog preges samtalen av:

- At vi har evne til å åpne oss, til å undre oss sammen, til å trekke i samme retning og til å være tydelige uten å bli dogmatiske.
- Stor ro

Dialog forts.

- Lange pauser
- Tid, - for å få ting til å synke. Ingenting haster. Det er rom for "alt".
- Sterkt nærvær og en særegen kraft

Dialog forts.

Innsikt nås gjennom å tenke høyt eller å snakke høyt. Tankene blir til underveis, skritt for skritt, i takt med at vi finner ordene vi søker.

Hva skal til for å opprette en dialogisk relasjon?

- Fravær av ekspert
- Fravær av makt
- Fravær av autoritet
- Fravær av objekt/subjekt
- Nærvær av subjekt/subjekt

Hvordan skape fora for faglig drøfting og refleksjon i barnehage, skole og PPT omkring bl.a. spørsmål som:

- Når og hvordan foretas verdidiskusjoner innenfor egen organisasjon?
- Gir vi oss tid til å tenke? Reflektere?
- Tilpasser vi tiltak til behov? Hvem og hva bestemmer hva vi gjør?
- Hvordan unngå å bli fristet til å benytte instrumentelle hjelpemidler og verktøy for å spare tid? Og å komme med for raske svar og forhastede konklusjoner?
- Hvordan benyttes verktøyene, hvordan vurderes resultatene, hva fører de til at tiltak tilpasset det enkelte barn?
- Når er det nyttig å teste barn og når er det overflødig?
- Hvor tilgjengelig er jeg for barna?
- Hvordan snakker jeg med barna? Er jeg pro – aktiv eller venter jeg til barna kommer til meg? Hvor har vi fokus?

Bjørn Eidsvåg

«Ingen e bare det me ser»

- Me e kver og ein ei gåta
et lite univers
ikkje lette åbli kloke på
me forsøke å forstå oss
på kryss og på tvers
men har veldig langt igjen å gå
- Det e lurt å væra åpen og rause
det e'kje smart å fella dommar for fort
det kan vær farverikt og flott hos den tause
og den "verste" vær av flottaste sort
me e alle mer enn me forstår
me ser kunn litt av det som foregår
det e spennande det her:
ingen e bare det me ser

